

Dej Pán Bůh dobrý den veselý,
[: nejprv panu hospodařovi. :]

O narození slavném Jeho,
byl jest děťátkem, přetrpěl mnoho.

Co se z ní kolivěk narodí,
z ducha svatého se to zplodí.

Potom pak paní hospodyně,
naposlady všem vašim lidem.

Jozef pak s Panenkou Maryjí
chcel ji opustit a jít pryč od ní.

Narodil se nám z ní spasitel,
všelikého světa vykupitel.

O, račte dále poslouchati,
o čem my vám budeme zpívati.

Ukázal se mu anděl ze sna:
Neodcházej od Panny Marije.

Že jsme přišli, za zlé nemějte,
s Kristem Pánem tudy přebývejte.

2201.

Z Horních Kounic

Dej Bůh sčes - ti to - mu do - mu; my spí - vá - me, ví - me ko - mu, ma - lé - mu dě -

ta - tku, Kri - stu Je - zu - lá - tku, on nám dá - vá chleb, že - mli - čky, ja - bka, hru - šky

i vo - ří - šky, za na - še spí - vá - ní, za ko - le - do - vá - ní, dej Bůh po - že - hná - ní.

Dej Bůh sčesti tomu domu;
my spíváme, víme komu,
malému děťátku,

Kristu Jezulátku,
on nám dává chleb, žemličky,
jabka, hrušky i voříšky,

za naše spívání,
za koledování,
dej Bůh požehnání.

Pacholík s dvěma děvicema obcházejí po vsi, nosíce palmičku a na ní mašličku. Napřed pacholík, drže palmu a jí hýbaje, zpívá:

2202.

Z Boršic od Buchlova

Já su ma - lý žá - ček, zpí - vám ja - ko vtá - ček.

Já su malý záček, zpívám jako vtáček.
Ešče bych lépe zpíval, dybch žemličky s medem jídal.
Ale já nemám hlasu, jídávám s olejem kašu.

Na to podá palmičku děvčeti, jež zpívá:

Já su malá panenka, chcu byt Kristova milenka.
Ráda do kostela chodím, Pánu Bohu se tam modlím.

Na to dá děvice družici své palmičku, a ta pokračuje ve zpěvu:

Já su malá Apolenka, vyletěla sem z komínka.
Lidé se mne polekali, na kolena poklekali,
lidé se mne nelekejte, na kolena neklekejte.

Nyní veškerí spolu:

O, Kriste králi, my žáci malí
víme o tobě, žes přišel s nebe,
stoupils k nám dolů, byls s námi spolu.

Na zemi's bydlel, tomus ty sám chtěl.
Protož my všickni dnešní vršečky
tobě zpívat budem až na věky, amen.